

Ese de döne ori in sepmenea: Joi-a si
Dominec'a; era candu va pretinde im-
portantea materialor, va esf de trei său
de patru ori in sepmenea.

Pretiu de prenumeratiune.
pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
diumetate de anu	4 fl. v. a.
patraru	2 fl. v. a.

pentru Romania si strainetate:
pe anu intregu 12 fl. v. a.
diumetate de anu 6 fl. v. a.

Invitare de prenumeratiune

la
ALBINA

pentru alu IV-lea patraru de anu, ce
incepe la 1. octombrie, cu pretiurile si in
conditiunile de pana acum, precum se
vedu aceleai insenmante in fruntea foii. —

Redactiunea.

Budapest, in 7 opt. n. 1874.

Suntemu in lun'a, candu mereu se
intrunescu corporile legelative, ce ne
atingu atat de aproape si ne interesedia
tocma de aceea in celu mai mare gradu.

Alalta-ieri se deschise congresul
nationale bisericescu alu fratilor serbi
in Carlovets, carele era convocatu pe 4
opt. dar din lips'a numeralu recerutu
de membri nu se potu deschide decat
cu o dia mai tardi.

Acestu congresu are multe si mo-
mentose afaceri de deliberatu; in fruntea
tuturor statutulu pentru organisarea
sa propria definitiva, pentru d'a esf o
data din confusiunea si arbitriu ordi-
natiunilor secului trecutu.

In acesta privintia incercariile de
pona acum, anume cele de la anulu 1870
si 1871 — n'au succesu; caci naltul
guvern de statu, din motivulu unoru
susceptibilitati si scrupuli magiari
moderni, a refusatu incuviutarea propune-
rilor congresului.

Acuma aceste propuneru s'au com-
binatu mai antaiu in sinodulu episcopescu,
cu comisariulu regiu impreuna, si astfelii
ele s'au substernutu congresului.

Eta cum se schitiada prin telegrafu,
cu pucine cuvinte, popunerile sinodului
episcopal:

„Sinodulu episcopiloru pretinde
dreptulu, de a regulu afacerile curat-
biser icesci — eschisiminte pentru sine.“

„Sinodulu este in contra alegerei de
episcopi prin congresu, si sustiene alege-
rea de metropolitu numai dintre episcopi.“

„Sinodulu cere, ca asupra nume-
rului si cuprinsului parochelor, a prot-
opiatelor, a episcopatelor seu dieceselor,
— asupra dotatiunei clerului, asupra
organizarii comunelor bisericesci, asupra
administrii bunurilor bisericesci-natio-
nali si asupra sferei de aitivitate a
auctoritatilor bisericesci administrative,
se decida congresulu in contilegere cu
sinodulu episcopiloru.“

Telegrafulu adauge, ca aceste des-
coperiri au facutu rea impresiune. De
altnintre ele se pusera pe mane, joi la
ordinea dilei. — Marturismu ca — astep-
tam de la intieptiunea episcopiloru —
ceva mai multu, asteptam prin mediloci-
rea loru concesiuni de la guvern in
privint'a alegierilor de episcopi si de
metropolitu, si in privint'a administrarii
averei nationali. Asia inse se vede, ca —
nu guvernul patriarchului si episcopiloru,
ci — din contra, acestia, guvernul
lui au trebuitu se ceda!

Acest'a ne face se ne tememus de
noue incurcari. —

La 20 opt. urma se deschide in
Viena siedintele senatului imperiale pen-
tru diumetatea monarchiei de poste Laita.

La 24 se va intruni Diet'a Ungariei.
Pentru unulu si altulu corpu legalativu
— legile financiali si specialminte buge-
tele pre 1875, formedia obiectulu celu
mai urgente si principale alu desbateri-
loru; dar paralelu cu acestea inca una
suta de obiecte importanti astepata des-
legares, intre acestea conoscuta novela

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. co-
spundinti ai nostri, si de a dreptul la Re-
dactiune Stationgasse Nr. 1, und-
sunt a se adresaa si corespondinti, ce pri-
vescu Redactiunea, administratiunea seu
expediti'a; catre vor fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica

Pentru anuncie si alte comunicatiuni de
interesu privat — se responde cate 7 cr.
pe linia; repetirile se facu cu pretiu sca-
diutu. Pretiul timbrului cate 80 cr. pen-
tru una data se antecipa.

electorale, cu chilavitulu in Cas'a de susu
§. 5, spre uciderea Romanilor din Trans-
silvanie.

In fine la 27 opt. vine la rondu con-
gresulu nostru bis. nationale in Sibiu, a
carui importantia abia credemus se
mai afle la noi cine-va, care — se nu o
conobsca.

Suntemu deci facia de evenimente,
candu tota poterile suflatesci, cu tota
atentiunea trebue se ni le incordam, —
atatu pentru d'a observa, catu si pentru
d'a conlucra intru interesulu prenume-
roselor cause ce ne atingu esentialminte
si sunt de cea mai mare inriurintia asu-
pra presintelui si viitorului nostru na-
tional si patrioticu.

Barbatii de inteligintia ai poporu-
lui, cei-ce s'au deprinsu a ni urma cu
buna pricepere invenitiurele ce damu in
fie-care nru alu acestui organu, de buna
sema si-vor senti detorintia ce o au in
acesta privintia — ei ca sufletulu, ca cu-
getulu poporului de rondu, si — nu
vor pregeta a-si implini acea detorintia,
petrecendu tota cu buna atentiune, con-
trolandu pasii domnilor pe d'o parte
si ai representantilor poporului pre
d'alta, facendu-si astfelii o judecata chiara
despre meritulu seu demeritulu unora si
alitora pentru poporu, si conformu acelei
judecati, indreptandu iubirea si parti-
nirea poporului.

Unu poporu, a carui inteligintia
nu este capabile de astfelii de atentinte
si si judecata, in veci va remane
unelt'a contrarilor sei isteti, cari puru-
ri lu-vor calari si dripi in pitioare ca
pre vita.

De aceea noi si la acesta ocasiune
provocam si pre toti inteligintii seu car-
turarii din poporu, se abonadia si citesc
barbesce gazetele nationali, ca din
acelea, conosendu cursulu lucrurilor,
se se pota orienta pe sine si se pota ori-
enta si pre poporu in privint'a marilor
sale interese de vietia. —

Ca unu ce forte memorabile si forte
caracteristicu pentru starea de astadi
publica-politica din patria nostra, tre-
buie se amintim la acestu locu — mani-
festatiunile demonstrative, ce ieri si ala-
ta-ieri avura locu in Aradu. Fiindu toc-
mai aniversarea a 25. dela justificarea prin
streangu a celor 13 generali de honvedi
de la 1848/9, se adunara acoló multime
de honvedi si alti corifei ai magiarimei,
scosera la lumina si portara in triumfu
doue stindarte din resbelulu revolutiunei
de la 1848; orasulu se imbracă in pompa
de doi, cu stindarte nationali; se tienura
cuventari si toaste, cu amentirea luptei
de la 1848/9 si a patianelor si
suferintelor durerose de 25 de ani
incoci; se invoca Ddieuul magiarilor intru
ajutoriu, pentru timpuri mai fericite, cari
deja par a incepe; — apoi — dupa
parastase solemnne prin biserice, in proce-
sione esira ca la 500 de honvedi adunati
si cu mii de poporu — la loculu, unde
sunt ingropati generalii, pedepsiti cu
mortu prin tribunalele militari impera-
tesci, acolo se tienura de nou oratiuni
intru onorea siglor'a reposatilor etc. etc.

Si — astfelii de manifestatiuni si
demunistratiuni magiare sunt permise!
Nime nu te impedece, nime nu le ia in
nume de reu; despre multimea de stin-
darte nationali, precum si negre, precum
si despre cele doue amintite ale honvedilor
de la 1848, gazetele magiare scriu
cu fala, si — de buna sema pre dlu c. Szap-
ary lealitatea sa nu-lu impedece a ceti-
tote acestea cu bucuria si placere: dar

— cine nu scia, ca ni opira si confiscara
ale nostre stindarte nationali! si — cine
se va indoii, ca deea Romanii s'ar pune
se faca o asemenea demonstatiune pen-
tru ai loru martiri, cadiuti la 1848/9 in
lupt'a pentru Tronu, monarchia si dinas-
tia, — ca intréga polit'a dlui c. Szapary
ar sarb asupra nostra si ni-ar confiscá fla-
murile si ar aresta dintre noi de ar
implé temnitiele; er diaristica magiara
si magiarna, de loiale ce este, ne-ar
pune pe toti pe rota in colonele ei!

Ce amara ironia acesta!

Astfelii s'a facutu impacatiunea la
1867; astfelii au acoperit domnii ma-
giari cu velulu uitarii — intemplariile
de la 1848/9!

Astfelii credu ei a sterpi din ani-
ma poporalor suvenirile durerose!

Hei, domnilor magiari! Hei, Im-
perate Dömne!! Nu e bine, nu e
dreptu, — la unu Ddieu, acest'a nu poate
se fie nici onorabilu, nici folositoru, nici
pentru.....!!!....

Budapest, in 7 oct. n. —

Din strainetate avemus astadi se notam
la acestu locu dore evenimente, ce — alar-
maru opinionea publica in gradu straorde-
nariu.

Primul este, revocarea prin guverniul
Franciei a vasului de resbelu „Orenoque“ din
apele Italiei, anume de la Civita vecchia, unde
acesta fortarétia innotante — de patru ani
sta, pazindu pre santulu parinte din Roma,
ca se — nu-lu fure Italienii!

Da, intr' adeveru, scopulu seu pretestulu
era siodu. Se dicea, ca nai'a francesa sta in
portulu italiano pentru securitatea personale
a papei, pre candu securitatea personale a
santitati sale nu era amenintata chiar de
nime sub soare! De aci mai la urma lumea
incepua supune, ca — dore presintia lui
„Orenoque“ avea chiar menitiunea, d'a impe-
decă, ca pap'a se nu se impace cu natiunea
italiana, ci — mai bine se se imbarce si se
parasesca Italia!

Destulu ca de trei ani Italia in daru a
reclamatu in Paris, pentru revocarea luntrei
armate din apele italiane. Acum insa de o
data revocarea urma, si — lumen politica
si-splica intemplarea asia, ca s'a facutu in
urm'a unor negotiari secrete intre ambele
guvernia, fiindu acesta mesura inceputulu de
apropriari ce au se urma intre Francia si Italia,
fiindu mai de parte ea cu consentiul santului
parinte; er guverniul Italiei ca de reconos-
ciintia — pona un'a alta promisiu Fran-
ciei, ca — va impedece agitatiunile italiane in
Nizza contra Franciei!

Atat'a potemu spune — din positiva
esperintia, ca astadi, guvernale reactionari,
precum este celu de astadi din Francia, tre-
mura prin tota osele pentru agitatiuni seriouse
nationali. O vedemus acest'a de altnintre
si acasa la noi — in Austro-Ungaria — po fie-
care diua. —

Alu duiolea evenimentu este — aresta-
rea forta vestea contelui Arnim, fost nunciul
al Germaniei in Roma si Paris, barbatu
de mare avutia, de multe nalte concessiuni si
diplomatu de primulu rangu!

Arestarea se fece prin tribunalulu de
Berolinu, la intrenirea principelui Bismark,
carele de vr'o duoi ani, devenindu intr'unu
antagonism politici aprigiu cu Arnim, lu-
acusă ca ar fi instrainat vr'o 40 de acte ofi-
ciali secrete din archiv'a nunciaturei germane
de Paris. Deci paralelu cu arestarea se intreprin-
sera si calcari de case, cautandu-se pretinsele
acte prin politia in palatele de la tiéra si din
Berolinu — nu numai a arestatului, ci si in
ale muierii sale, si chiar ale fiului seu, ce
este oficiul la secolul I.

Se dice ca — tota cercariile ar fi fost
fara rezultat si lumea se astepa la scandale
infriccate dupa aceasta pasire brutale a dlui
de Bismark, — facia de unu personagiu de
atata védia si rangu. — Noi — marturismu,
ca ne bucuram candu vedemus cum domnii
cei mari cate o data se musca acu si si intre
sine, nu totu pururi numai pre popora si pre
operatorii poporalor.

Este raru, dar pre interesante aspectu,
a vedea, cum ciorele si-scotii ochii si mai ele
intre sine. —

Incercari nepotintiose, cu mintiun'a!

Optu septembri sunt, de candu ni
perduram pre Metropolitul din Sibiu,
— chiamatu si trecutu de mare nevoia
la scaunulu din Carloveti, pentru d'a
salvá acea ierarchia sorore din ghiarele
prepastei.

De atunci si pona astadi, amicii
nostru, straini de neamu seu de sentiri,
totu si-dau truda — d'a asta cugetulu
nostru, seu d'a ni impune svatulu loru,
in privint'a nou-alegendului archiepis-
copu si metropolit.

Cata anima buna! cata ingrigire
amicala!

Cum se nu se fericescu Romanulu
din Austro-Ungaria, candu — atat de
multi, cu atata bunavointia — cugeta si
sentu, si se neliniscescu si frementa
pentru densulu!

Mai antaiu din Viena se bucină —
„positiv'a scire,“ ca — Metianu este can-
didatul lui Babesiu, — adeca sciti, alu
partitei nationali opositionali, de carea
— cei bine leiali si gubernamentali, a-
deca cei-ce tienu cu nemtii seu magiari
dualisti, se ie bine sem'a!

Apoi mi-ti urmara foile magiare si
magiarone din Pesta, Clusiu, Aradu, Temesiora,
etc. etc. unele pro, altele contra;
unele candidandu pre cutare, altele pre
cutare; unele denunciandu, altele laudan-
du; — ca — nu Metianu, ci Popea;
nu Popea, ci Mironu; nu Mironu, ci Po-
pasu — este, asupra caruia s'au indrep-
tat ochii faptorilor nationali; — ca —
Babesiu pre sine a vrutu a se pune Me-
tropolitul, dar convingendu-se cumca —
nu merge, a porntu cu Metianu impre-
una a colindat prin Bucovina, ca se prinda
pe Bendella — cu milioanele, — dar nici
acest'a n'a mersu, si asia a returnat pe
la Orade, cautandu-si omulu; dar —
Metianu nu este omulu lui Babesiu, ci
tocma contrariulu; — ca — de Babesiu
nime n'asculta, precum s'a dovedit la
Deva, unde elu cu tota poterea sa a pa-
satu — pentru Metianu, in contra lui
Popu si Bologna, si — a facutu unu colo-
sale fiasco!! — ca la urma — pentru
banii cei multi ai lui Metianu — er a
returnat la acest'a si — in fine s'a le-
gatu de Popasu, fiindca a vediutu cumca
cu Metianu nu e isprava in Sibiu, si asia-
dara a vrutu a-i face locu la Caransebesiu;

astfelii in urm'a urmelor — ca si Mi-
ronu si Metianu au renuntat, — celu
d'antaiu, pre cum dama cu sema, proba-
bilmente din consideratiuni catra occi-
diente, er cest'alaltu — de griza Orientul! Destulu ca a remas a se alege —
numai intre Popea si Popasu!

Ei, ce mai vrei, poporule romanu;
nu e acest'a destula batere de capu,
destula politica si — svercolire — totu
numai de dragulu teu!!

Un'a inse este mai buna, ca adeca
— tota bine sunt nescociri proste, tota
dela inceputu pon' la finitu — mintiuni
tendentiose, — curse miserabili, in
cari inse istetii nescocitori nu prinsere,

Patianiele din trecutu, necasurile suferite dela — cei ce ne stepanescu, ne-au facutu sè nu mai simu copii facia de ei, sè — nu mai punem u temeu pe vorbele loru, fie bune, fie rele, dulci seu amare; luam notitia de ele, pentru ca — parte sè ridemu de ridiculositate loru, parte sè ne indignam de miserabilitatea loru. Si — acurat conoscemu in chorul loru vocea ticalositoru fii ai nostri, proditi de unelte in castrele loru! Si — nu mai pucinu bine conoscemu imbecilitatea unor patimasi la noi acusa, cari — si ei ar voi sè ne influintiedie, — nu scimu in care parte; sè ni dée svaturi, de cari n'avemu nicio trebuintia; — sè ne ferescă de rele, cari — nu ne amenintia; sè ni descopera misteria, pre cari nu cutédia a le pronunciá.

Toté indesertu si fora nici unu temeu, „Inanes conatus!“

Pre candidatulu nostru, alu partitei nationali — la scaunulu Metropolitanu, — nu-lu veti s'pona in presér'a alegerii, atunci, candu alegerea lui va fi asecurata.

Candidatulu nostru — inca nu esiste; elu are sè se califice.

Deci — nefindu alu vostru oficiu, domnii protani din diferite tabere straine — nici a-lu pune, nici a-i prescrie conditiunile sia-i censurá calificatiunea, — linișciti-se si asteptati in pace timpulu.

Siret'a si perfid'a straina, ce — dcandu eu er'a nou'a, multu amaru ni-ai casinatu, ni impunu intru toté ale nóstre isolare si — multe reserve, dupa ce in-crederea — a disparutu. Cei necurati — prin nici o maestría nu vor mai iutră in sinulu nostru; astfeliu ni vom conservá moral'a nóstra, ne'ntinata de cinismul modernu — de coruptiunea generale. —

Romania.

Intréga pres'a europénă vorbi cátovaile despre Romani. Junimii romane avemu de a aacie acestu meritu. Acesta presentă liberatorelui Franciei, marelui cetatianu Thiers, o adresa pre langa o medalia comemorativa. Espertulu barbatu de statu, care — in tempii din urma produse minuni, responde la acésta adresa. Responsulu ilustrului barbatu de statu cuprind clasificarea Junimii romane si prin acést'a a viitorului Romaniei; elu ince se estinde a deliniá Junimii romane si caea, pre care pote sè ajunga fericirea Romaniei.

Este acest'a de mare insemetate in tempii de astazi, candu natiunile mice, si intre ele si noi Romanii, sunt de toté pările amenintiate in existentia loru nationala. In atare lupta apoi acestea opunu opiniunea barbatilor espirimentati. Cine acu sè fie mai competente a se pronunciá, si a cui opiniune sè fie mai decidiatoria, de cătu a unui Thiers? Dlu Thiers — in urm'a lungeloru sale esprintie — spune Europei, că Junimea romana e studiosa, setosa de progresu, pasionata pentru libertate; er Junimii romane i recomenda sè continue a fi unita, linisita si studiosa, caci prin acestea va castigá stim'a Europei, ceea ce va fi medilocul celu mai securu de a garantá nodependentia si libertatea Romaniei:

Lasam si noi sè urme aci ambele acte:

Adresa junimii romane catra dlu Thiers:

Domnule si ilustre cetatiene!

De pe tierii betranului Danubiu, fii Romanianiei saluta liberarea Franciei si pe alu seu liberatore.

Avuta si frumósa, nobile si fecunda — in omni mari, Francia avea sè tréca print'r'o grea incercare.

Poporul francesu, facia celor alalte popore pe carările civilisatiunii, bravul popor francesu avea sè dosierte o cupa amara.

Francia, succésorea Romei in concer- tulu latinitatii, scutul poporelor oprimate, avea sè fia abatuta de unu neamu strainu si sè-si véda tierinile udate cu sangele genero- siloru sei fii.

Fu teribile acésta incercare!

Erá seninu ceriulu Francesulu lucrá din dori si pana in nöpce la oper'a civilisatiunii. Spiritulu seu producă capu-d'opere, goniulu seu scotea la lumina adeveruri noue, ideie mari si generose. Nimi-nu venia si turbure acestu sublimu si vastu ateliar, unde lucrau fii Fraciei la marirea ei si la binele

de cătu vocea martirilor sei, carii protestau in contra impilorilor si trantorilor, ce voiau sè o retinea in umilire, — bine-cuventările poporelor ce vedea in Francia pe salvorela loru, si implorările altoru popore suferinde, ce-si spuneau durerile acestui generosu salvator.

Dar cerulu se inora; o fortuna teribile se diari in departare, pamantul se scudu, si lumea intréga, uimita si-indreptă privirile asupra acestui punctu.

Francia avea sè tréca print'r'o grea incercare.

Resbolulu, unu resbolu de esterminatiune, devastă campiele avutei tiere, i arse satele si i distruse cetătilor.

Sublimul eroismu alu filioru sei dispu- ta inamicului multu timpu victoria, dar numerulu decise, si nesatiosulu Prusanu, credindu-timpulu venitul, d'a ingenuchiá pentru totu-deaun'a pe acelu mare poporu, la pitiole caruia se terise pana acum, i dicta o pace durerosă. Francia avea sè platéscă cinci miliarde ca desdaunare de resbolu si sè lase in manele inamicului Alsacia si Lorena, cu Meatiulu si Strasburgulu.

Lumea intréga se infiora la acésta veste, si poporele imbracara doiulu.

Romanii, ilustre domnu, — acestu poporu incercatu, care avu sè sufera atâta in- vasiuni din partea barbarilor; Romanii, cari, parasiți de Roma in valele Dunarii, trebuia sè-si dispute sórtea cu sangele loru: cari, intr'unu modu providentiale, lasati cătu-va timpu afara din lupta, abia se constituise si — in locu d'a porni ca ori-ce na- tiune constituita pe calea progresului, fura supusi din nou uneia din cele mai teribili in- cereári, avendu sè lupte aprópe patru seclu in contra valurilor islamismului fanaticu, care prin sabia amenintia sè innee Europa crestina in creditia semi-lunei; acésta na- tiune, pe fruntea careia sunt scrisi cu caractere neperitóre suferintia, melanoli'a ca si eroismulu, — nu puteau de cătu sè simta cea mai profunda durere pentru nenorocirile Franciei, in care, mai alesu de la 1821 incoce — incepusera sè véda nu numai pe sor'a loru mai mare de acelasi sange, dar inca stéu'a conducetória pe carările progresului si maririi nationali.

Si in adeveru, chiar dupa domnia de mai bine de unu seculu a regimelui corrupt si desnationalizatoru alu Fanariotilor, care fu un'a din cele mai nefaste incercari, la care sè si fost espusu vr'o-data unu altu poporu, Romanii, ori de cătu ori facura cătu o revo- lutiune, se inspirara din ideile francese, si avura pe Francia de calausa. Anii 1848, 1859 si 1866 sunt produsulu suflarii francese.

Cu dreptu cuventu dar orasiele si satele nóstre erau cupriuse de o adunca inistrastare. In adunári, in platie, la teatre si in ori-co parte, nu transpira, de cătu durerea pentru Francia.

Erá unu fanatismu de doiu!

Déca ince durerea ne sfatia atimile, sperantia in marirea Franciei nu ne-a para- situ nici măcar unu momentu. Nenorocirile sale, din contra, ne faceau sè speram si mai multu in stéu'a ei.

Anim'a vorbesce mai puternicu, de catu cea mai dibace eloçintia.

Anim'a poporeloru, erá cu Francia, pe care nenorocirile sale o redicara si mai multu in ochii loru. Astu-fel, pe candu inamicul, ingamfatu de victoria sa, credea ingenuchiata pentru multe diecimi de ani pe generos'a Francia, ea se radică — spre uimirea si spaim'a lui — ca unu fenice din cenus'a sa, multu mai tenera si mai radiosa!

Fii sei se pusera pe lucru, si voi, ilustre domnu, sciurati asiá de bine sè conducetி restabilirea „nobilelii vost'u bolnavu“, in cătu miliardele, spre stupefactiunea inamiciloru,

fura cu usurintia platite, rancu facilu ci- catrise, durerile alininte, si Francia salvata.

E mare acésta opora!

Mintea, inteleptiunea, activitatea cea fara exemplu, si — mai presus de toté — patriotismul vostru, sunt factorii restabilirii Franciei. Ea adi e libera, redata sie-si, lucrédia cu ardore la marirea sa. er voi trebuie sè fi mandru pentru servitiele ce i-ati adusu.

Pe cătu de mare ni erá inistrastarea, candu nenorocirile se gramadisera pe capulu Franciei, pe atât'a adi suntemu veseli pentru a libera

Romania aruncat-a de parte doiulu si luat-a hain'a de nunta spre a salută, de din'a liberării, pe sor'a sa mai mare si pe alu ei liberatore.

Francia este focarulu civilisatiunii, Francia este tiér'a sufletelor generose, Francia este conducetória latinitatii; Francia trebuie dar sè fia mare si prospera.

Junimea romana din toté pările a cre- diutu de datoria sa sè-si esprime reconoscen- ti'a catra acel'a, care a liberat Francia si ia reasecurat viitorulu.

Junim'a romana, impinsa de vocea de- toriei, vine sè celebrede patriotismulu vos- tru, care ati redatu sie-si pe Francia, protec- torea Romaniei, pe Francia, care este si tre- buie sè fia in capulu latinitatii, spre a com- batte germanismulu cotropitoru si despoticu.

Primiti dar, ilustre domnu, acésta me- dialia ca o modesta amintire din partea junimii romane: ea este menita sè comemorezia recunoscintia nostra catra salvatorele Franciei, sè amintescă diu'a salvării ei prin eva- cuarea teritoriului seu de Prusiani si simtie- mintele de iubire ce Romanii pastrădias patriei vostre.

Dati-ne voia, ilustre domnu, a termina urandu:

Sé traiésca Latinitatea!

Traiésca Francia libera!

Traiésca Thiers, ilustrulu seu fiu si li- beratoru!

(Urmădias numele membrilor din comitetu si peste 2000 semnatari.)

Responsulu Dlu Thiers:

Domnilor!

Am primitu medalia ce ati binevoitu a-mi tramite, si ve multijamescu cordialmente. Voiu pastrá-o ca una din cele mai pretiose suvenirii ale timpuriloru, prin cari trecu- ramu.

Ajunsu la capetulu carierei, si cautandu a me asurá asupra viitorului tierei mele, mi-place sè-mi aruncu vederile asupru junimii, nu numai a Franciei, dar si a poporeloru menite a fi amicile nóstre, si cu vesel'a spe- rantie o vedu animata de simtieminte atâtu de bune. Junimea romana este studiosa de progresu, pasionata pentru libertate. O felicitu, dar éca ce-mi permitu a i spune:

„Iubiti libertatea, nu accea de o di, do- bandita prin aventuri violinti, ci aceea care se dobandesce prin ordine, prin staruintia, prin progresu sustinutu, si care singura dainuiesce, pentru ca singura este meritata. Iubiti independentia, amintindu-ve ince totude-a-un'a, ca pentru natiuni, ca si pentru in- dividu, nu este nici o securantia de-a cautá buna-starea sa aiurea, de cătu in bun'a-stare generale; pentru acestu motivu, respectati pacea lumii atâtu de pretiosa, mai cu séma pentru poporele, a caror independintia este de origine recenta, caci in timpu de resbolu acésta independentia se pune in jocu pe o aruncatura de zaru. Fiti uniti, linistiti, stu- diosi, faceti sè ve stimedie Europa, ceea ce ati si inceputu a face, si acést'a va fi midiloku celu mai securu, de-a ve garantá inde- pendentia si libertatea.“

Iertati-mi a resunde simpatielor vostre prin consilie: acesta este rolulu obi- nuitu alu ómeniloru, cari au trecutu prin lume, cari o cunoscu, si au sè o parasescă. Aceste consilie vîle dau ca amicu sinceru alu nobilii vostre natiuni, care primi civilisatiunea de la Romani, si carei-a i place astazi a veni sè o caute in Francia. Aveti cuvantul, de-a-o cautá la dens'a, caci credeti, déca Francia, atâtu de adesea fericita in teri- bilulu jocu alu resbolului, n'a fost si in ultim'a ora, nu este pentru ca ea nu si-a pas- tratu vechile calitati: ea este totu un'a din natiunile cele mai luminate, cele mai gene- rose, cele mai brave ale lumii, si va fi totu-de-a-una in numerulu acelorund unde va trebui sè se caute scientia umana. Ea ve iubesc, ve pretuiesco, si ve tramitu dorintiele si spe- rantiele ei.

A. Thiers.

22 septembrie 1874.

Valea Bistrii, cott. Severinului, 20 sept.

v. 1874.

In Nrulu 67 alu pretiuitei „Albine“, unu domn corespondint caracterisă binisioru, des într'unu modu précrutatoriu pe domnii, într'acărora măni este pusa sórtea Comitatului nostru. Domnii insa in locu sè se indrepte-

in locu sè se tienă strinsu intre marginile legii, mergu cu cutesanti'a loru pona la unu gradu, ce revolta si cele mai moderate spirite. —

Este cunoscutu adeca, că alegatorii din cerculu Caransebesului, avedu deplina incre- dere in Dlu I. Ionasi, l'au candidatul de depu- tatu congresuale. Dlu I. Brancoviciu insa, nepotendu suferi un'a ca acést'a, se aruncă de contra-candidatul; dar poporul nu vră se scie de elu. Acuma incepu eu momele, adu- nandu pe investitori si promitiendu-li la fiecare lăfa de căte 300 fl. Nici apucatur'a acést'a nu i-se prisne. In fine si-lu refugiu la intimidari, incătu chiar Dlu făispän trebuli sè intrevină cu autoritatea sa pentru alegerea duii Brancoviciu.

Astfeliu se intemplă, de in diu'a de 18/30 sept. Dlu Bezirksteiter si vice colonelul Cser- venka, chiamă la sine „ex officio“ pe toti judecătoare Romaniei, pe Francia, care este si tre- buie sè fia in capulu latinitatii, spre a combatte germanismulu cotropitoru si despoticu.

Primiti dar, ilustre domnu, acésta me- dialia ca o modesta amintire din partea junimii romane: ea este menita sè comemorezia recunoscintia nostra catra salvatorele Franciei, sè amintescă diu'a salvării ei prin eva- cuarea teritoriului seu de Prusiani si simtie- mintele de iubire ce Romanii pastrădias patriei vostre.

Dati-ne voia, ilustre domnu, a termina urandu:

Sé traiésca Latinitatea!

Traiésca Francia libera!

Traiésca Thiers, ilustrulu seu fiu si li- beratoru!

Nu vom stă de vorba cu Dlu Brancoviciu, pentrucă pe densulu cam deodata este cu neputintia a-lu abate dela calea retacirii; ci ne vom ocupa patientulu de cei doi domni diregetori.

Dd. Jakabb si Cservenka, nici ca privati, nici ca oficiali nu potu avea nici o amestecare in afacerile nóstre bisericesci, dupa nationalitate unulu fiindu armeanu, altulu boemu, era dupa religie amenduoai papistasi. Dar diregatorii publici n'au nici umbr'a de dreptu in trebile nóstre interne bisericesci si numai prin abusu său călcare aperta de lege potu sè-si fbagă lingur'a unde nu li ferbed'a.

Ore sè nu scie acést'a numitii duoi domni? Său credu ei dôra că sunt in tiér'a si sub stepanirea abusuriloru?

Pecandu a venitul dlu Comite supremu la noi, ne-a asuratu, că va procede cu tota asprima legii in contra apostoliloru minci- nosi. Ei, cum de domn'a-lui acuma se face apostolul abusului si immoralitati, dedi- sindu-se de cortesiului lui Brancoviciu pe unu teren, ce nu este alu seu?

Sé nu scie ore Dd. Jakabb si Cservenka, că densii trebue intru toté sè premergă cu esemplu bune? Si că prin astfelui de apuca- ture ei demoralisedia poporulu, compromisua autoritatea si-si perdu totu respectulu, tota vîdă naintea lui?

Cu totul alt'a este chiamarea si detorin- ti'a acestor domni. Ei trebus sè ingrijescă de o buna administratiune, sè ingrijescă deosebire de securitatea publică, carea dela desfintarea militiei incocí a decadiutu intr'un modu ingrozitoru, incătu poporulu în nenorocirea sa ambla se afurisescă prin biserice pe facatorii de rele, blasteme cari — Ddien bunulu scia pre alu căruia capu vor cadé! Si in midilociul acestor domni cu abusurile si foră de legile loru, să ni strică si demoralisedie poporulu prin esemplulu loru celu reu! Ce batere de Ddieu pe biét'a tiéra!

Pan'acuma, cea de dreptu inca n'am vedutu nici o dispusetiune, din carea sè simu potutu admiră talentulu de administratiune si de organizare alu Dlu Jakabb; asiá de patimasiu insa totu nu l'am tienutu, incătu densulu sè-si uite de demnitatea sa si sè se dediosescă de cortesiului unui Brancoviciu. Dar — notamă bine, cea-ce vediuramu si vom tiené-o minte!

Despre Dlu Cservenka de altcum nu ne mirăm; elu nici odata n'a fost omulu poporului si nici odata n'a potutu suferi pe omni poporului. Ne-aducem aminte, candu asta ierina ne sfatuiá, ca sè nu alegem si Dlu Generalu Doda de deputatu dietale; ne am scăribtu pana in adencul sufletului nostru, candu asta vîra in luna lui iunie, Dumna'a lui din oficiu confisca mai multe adrese de multiumire,

unde domnesce legea si dreptatea: nu este poporul pentru domni, ci domnii sunt pentru popor, si ca domnii trebuie sa respecte si sa se implinesca legile, era nu poporul sa stea gata a implini poftele nelegale ale domnilor.

Tragemu deci atentia autoritatilor noastre bisericesc, ca facandu pasii conviniosi la locurile competenti, sa ne scape de influinti a si amestecul strainilor in biserica nostra, carea vremus sa o pastram curata si neintinata de spurcatiunile politice.

I. P

Versietiu, in 5 octombrie 1874.

(Incepute nationali imbucurătorie — aici, unde — d'unu secolu aproape — n'au mai fostu!) In 19 septembrie a. c. st. v. s'a tienutu aici, in cancelari'a protopopescă, alegerea de deputatu preotescu pentru congresulu national ortod. romanu — din cerculu Versietiului. Cu aceasta ocasiune fiindu intelectual'ia din acestu cercu specialminte, adunata intr'unu numeru forte insemnat, dlu adv. Georgiu Nedelcu, pre care nu de multu timpu lu-aduse Ddieu in medielocul nostru, profitandu de oca-siune pasi nante cu aceea frumosa ideia, ca ar fi forte necesariu, de a infinita in Versietiu, ca in centrulu acestui cercu, o *societate de lectura romana*. Aceasta ideia si resp. propunere, fi salutata cu cea mai mare bucuria si primita cu celu mai vioiu intusiasm de catra adunarea intréga. Urmă deci indata constituirea si la, propunerea reverendissimului d. protopopu Ioanu Popoviciu, se alese de presiedinte adhoc, pana la definitiva constituire, dlu adv. Georgiu Nedelcu, era de notariu Iacobu Petru; apoi se alese una comisiune de cinci, in personele dominilor: Ioanu Popoviciu, protopopu, Georgiu Nedelcu, adv. Georgiu Berariu, pretore, Mihai Juica, preotu, si Iacobu Petru, notariu comunale, pentru compunerea statutelor, cari se voru desbatte int'r o aduare generale, ce se convoca pe mercuri in 14/2 octombrie a. c. in cancelari'a tractului protopopescu romanu de aici. Cadiendu acesta dia tocmi pe timpul tergului marel de aici, este chiar inlesuita parteciparea catu mai numerosa a intelectual'iei nationali de prin prejuru la desbatere.

Precandu asta-dara am onore a aduce acestea la publicitate, mi-iau totu odata libertatea a invita cu tota stim'a pre intelectual'ia romana din acestu cercu si de prin prejuru, ca se se interesedie de acestu— forte necesariu si folositoru incepudu de concentrare, desvoltare si afirmare nationale, si se participe in numeru catu se poate de mare la anuntiatu a adunare generale! — Eufremiu Juica

Prescurtari de corespondintie

In caus'a scandalosei alegerii de deputatu din Sebesiu ni se tramișe prin dlu T. M. o corespondintia mai lunga, prin carea se dechiiara indestulitul eu respunsulu ce i-a datu in Albina „Corespondintele Gazetei Transilvaniei,” relativ la descrierea cam cu reserve a alegerii de deputatu din Sebesiu. T. M. recunosc, ca „Coresp. Gazetei” nu a potutu fi informatu pre deplinu, de era ce petrecea de parte de Sebesiu; de aci si-splica apoi reserv'a ne'datenata a „Corespondintelui Gazetei.”

In urma acestora adaug: „Acuma inse asteptam se vedem pe domnii, cari se vedu a fi cu musc'a pre caciula, cum vor chiarificat trebisoarele facute, cum vor pota face opinionea publica se creda, ca alegerea de aici, condusa de ei, n'a fost scandalosa, ca n'a fost spre cea mai mare batjocura si deridere a pre bunilor si nevinovatilor alegatori romani din acestu cercu, ca scirile despre sume de bani si alte multe cárcliture forte blamatorie sunt mintunose, sunt numai scorbuture, ca chiar si functiunarii publici reg. ung. n'au luat parte la aceste agitatiuni politice.

Se cere una buna dosa de nerusinata cutessantia d'a face treburi si apoi a nu ave tar'a conscientiei d'a-le reconosce, ci mai bine a suferi si inghitit tota incriminariile nimicitorie, si timbrările degradatorie, ceea ce nu poate altu ce, de catu numai a justificat verdictul necresturnat alu opiniunii publice.

Spre lamurirea acestei cause, vom continua a pretinde chiarificare pana candu nu ni se va da; daca totusi nu se va face lamurirea pretinsa spre binele locuitorilor d'aici, vom da — dupa poteri — mana de ajutoriu intru implinirea promisiunii solene, facuta de on. Red. nationala a „Albinei”, care-i,

scimu, ca va trebui sa se alature vocea tuturor diuarielor noastre nationali.” —

Cu privire la corespondintia din *Cubinu*, publicata in nr. 42 a. c. alu Albinei si referitora la infinitarea unei casine romane in Bocsa, — ni se tramite prin dlu *Ioanu Veleleanu*, preotu gr. or. rom. in *Ramna*, urmator'a rectificare: „Nu voiu a polemisă cu dlu *Rusu* din *Bocsa*, dar nu voiescu a secundá nici dlu *Botosiu* din *Cubinu*, ci dorescu a constata adeverulu facia de unu pasagiu a corespondintiei din *Cubinu*. Se dice acolo ca: „Nu color'a asiatica, ori alta bôla a fost cauza netinerii conferintei din cestiune, ci seducerea la proselitismu, carea a detinutu de la lucru nu numai pre dlu *Rusu*, ci si pre dlu *Bordanu* etc. — Ce se atinge de comunitatea nostra *Ramna*, vinn a responde atata, ca pana astazi nu am sentit, ca dlu *Bordanu* se si arestatu patronu a Romanilor gr. cat. si nerespectatoru a celor gr. or. de aci; prin urmare noi, cesti din *Ramna*, n'avem causa de a ne plange contra lui in aceasta privinta.” —

Cu privire la corespondintia din *Resitia montana*, publicata in nr. 38 alu Albinei a. c. si referitora la fondulu bisericescu si scolastecu si la statutele reunii, — ni se tramite o corespondintia forte lunga prin dlu decinte *Iosifu Popescu*, ca responsu si resfrangere a unor pasagie din cestiunat'a corespondintia, referitorie la persoana Dsale Angustatimea coloneloru nostre nu ne permite a o publica in estensu; de aceea estragemu essentia in urmatoriele:

Salariul anuale alu meu — dice dlu Popescu — era de 120 fi; alu invetiatoriului provisoriu de acu inse de 500fl. De la mene dara nici ca se potea pretinde atata progresu, catu trebue se asteptam de la invetiatoriului actual, caci mie mi-lipsiu medilocele necesarie la subsistintia, si asi nu poteam se me ingrigescu eschisiv de luminarea si crescerea pruncilor, ceea ce nu potem dice ca ar lipsi invetiatoriului actual cu unu salariu de 500 fl. v. a. Si cu tota acestea mie mi se pare, ca astazi daca nu e mai pucinu progresu, atunci cu anima linisita potu dice, ca nu e mai multu. Nu me incercu a documenta aceasta assertiune, caci nici cei 11 subscritori a corespondintiei din cestiune nu documentara, ci numai afirmara contrariu. Insemnu inse, ca eu am functiunat ca invetiatori 44 de ani, fora de a fi petatu catu de pucinu si fiindu totu de a un'a creditiosu bisericesei, nationii si statului. Multime de teneri au esitu de sub crescerea mea, si parte ii-am indemnatur a continuu scolele mai nalte, parte sunt economi, inse sciindu a scri si ceti. Daca ar scii in tota comunele romane atati-a romani serie si ceti, cati seiu in Resitia — o comuna numai de 200 de numere — atunci sum convinsu, ca am sci mai multu se ne pretiuim si se ne aperam si recastigam drepturile. Aceasta stare apoi credu, ca o de a se ascrie invetiatorului care functiună 44 de ani. — Mai dicu cei 11 subscritori, ca s'a medilicatu la inspectorele cati ferate de statu pensionarea mea, imbunatatiarea salariului invetatorescu si provedere scolei cu unu invetiatoru mai corespondintorui recerintelor tempului. Aceasta e o assertiune ne adeverata, caci eu nu fui pensionat, ci delaturat din postu cu violintia prin II. Sa dlu eppu alu Caransebe-siului si din motivulu, ca sum betranu. Eu credu, ca asi mai si potutu functiona ca invetiatori, caci comun'a nu e in contra mea, ci nu mai unii reuvoiri, er betran etilele poti mai iertau. Am si cerutu investigatiune si constatarea adeverului; inse vocea mea nu affla resunetu. Rogarea mea jace de peste 1/2 de anu in cancelari'a episcopescă, for a fi primutu vr'unu responsu. Astufului in locu de a fi restituitu in postu, ori a mise asemnat o pensiune cuvenita, eu — care am functiunat 44 de ani pre teremulu scolastecu, acu fomediu de 3 ani, fiindu alungat din postu. — Ce se tiene de redicare unui edificiu scolare, m'asi bucură daca asi pot se-lu vedu odata dedicatu, caci si eu am totu cersitu de la on. societate patronitora redicare unui edificiu de scola, care de pe la anulu 48 ni lipseste. —

Societatea aceda mica romana.

In siedint'a de la 19/31 aug. a. c. la ordinea dilei e discusiunea asupra revisiunii dictionarului.

Laurianu, avendu cuventul, dice: De cate ori vomu numi raportorul in vr'o cestiune relativa la lucrările societății, propunu se numim pe d. Baritiu, se-lu rogămu se primesca si să ne face unu raportu, cum scie d-sa. D. Baritiu e maestru in aceasta privinta. Eu admiru memori'a, bunul simtu, asiduitatea si esactitatea d-sale. Dică amu si si amu face ca d. Baritiu, n'amu mai perde tim-pulu cu cestiuni ventilate si n'amu mai venit cu propositiuni de multu cernute. D. Sturdia propune a ne stringe d-o-cam-data totu matricele din vechile cărți tiparite si din gura poporului si a face d-o-cam-data *numai glosarul*, cu citatiuni, si ne promite ca d-sa se insarcina a face acesta cu Dositei si cu vre-o cătiva alti autori. Multimima d-lui Sturdia pentru aceasta buna-vointia, si credem cu tota convictiunea ca d-sa si va implementi promisiunea. Dar mesur'a aceasta e dejă de multu luata: nefericirea nostra e, ca pan' acum nu ne-sa pervenit nici o lucrare, afara de nici a colectiune de vorbe macedo-romane, facuta de d. Caragiani, si pre care d-sa ne a promis ca o va completa si atunci noi o vomu tipart. In catu pentru colectiunea d-lui Ciparu, eu totu nu disperu. Intre acestea, asigură pe d. Odo-bescu se faca ca si d. Sturdia, se se apuce se studiedie din nou pe Coresi si pe alti autori de ale caror scripte se interesedea d-sa mai multu, si se ne dăe materiale pentru glosarul. Asemenea se rugămu si pe d. Ionescu, care se occupa cu citirea vechilor cărți bisericesci si pe d. Urechia, care si-face unu studiu de predilectiune din cronicarii romani, si se repetim rugarea nostra catra d. Sionu d'a prospera cu colectiunea de termini de agricultura, culesi din gura poporului, ba se rugămu si pe d. Aurelianu, care e speciale in agricultura, ca se ajute pe d. Sionu in latura sa, se completeaza colectiunea d-lui Sionu si se ne faca insusi d-sa alt'a mai buna. Invitarea aceasta se o largim si se o adresam la toti membrii societății, ba la toti Romanii, cari se occupa cu scientiele si asi se revenim la ideia primitive, a carei importanta trebuie se fă forte mare, de ora-că vedem pe d. Sturdia, ca vine inaintea nostra ca cu unu ce nou si ne-aparatu necesaru. Intr-acesta eu me unescu pe deplinu cu d. Sturdia: colectiunile acestea trebuie facute, si glosarul trebuie impletuit.

Dar vine d. Ionescu, care, nota-bene, e progresistu, si dice ca la editiunea viitora a dictionarului romanu se nu se mai faca glosar, ci vorbele romane seu romanisate se se tręca in dictionarul. D. Odobescu imbracisidie ideia d-lui Ionescu, crede ca l'a prinsu si cere ca tota vorbele staine, cati s'au scrisu in vr'unu chrisobulu seu vr'unu chirografu, si tota vorbele bulgaresci, unguresci, turcesci, muscalesci, cari s'au disu de catra cineva in vr'unu coltiu alu Daciei-traine seu aure-reliane, se se arunce in dictionarul limbei romane, ca o avere nationale.

D. Urechia, care e asemenea progresistu, ca si d. Ionescu, si care in scrierile sale in genere e puristu, inse cendu serie comedii i place se introduca cati unu tombatoru care se vorbeasca catu se poate mai pocit; d-sa dice ca pentru unele ocasiuni suntu bune si bufonerie, si e buna si si-lulu burlescu, cum de exemplu intr-o lista de bucataria de pe timpul Fanariotilor. La acestea, observu d-lui Urechia ca n're trebuinta a dictionarului si nici macarul de glosar: cine gusta asemenea bufonerie, nu le gusta pentru ca le gasesc in dictionar. Candu voru fi esitu din usu, nici unu poetu nu se va mai pota servi cu densele, ca se face pe publicu se se imfle de risu: asemenea materii nu se studiedea in dictionare anticare. D. Odobescu, candu scrie seriosu — afara de stilulu umoristicu si burlescu — se arăta si d-sa progresistu, si se asta in contradicere cu sine insusi, candu ne face opositiune; si mie unuia mi-se pare, ca opositiunea d-sale uu e serioasa, ci voiesce numai se vedea catu suntemu de tari la angeri, seu, in casulu celu mai greu, voiesce numai se ne tachinedie (iertat-mi acesta expresiunea pucinu academică, inse cade nu figureaza in proiectul de dictionar). Cu tota acestea, candu tratam cu d. Odobescu, nu trebue se perdemu din vedere ca d-sa e anticar. Anticarii se intereseda de totu ce a fostu o data pe lume, suntu cu anima si cu susfletu pentru trecutu, presint-le e secatura pentru densii si vitoreni si nimic'a, la care nici nu merita se cugeti. Asemenea se interesedea de cuvintele cele mai baroce, cari s'au strecurat vr'o data in limb'a romana. De aceea se le facem si noi placerea, se le culegem si se le trentim in glosarul, ca de catu-ori voru voi anticarii se so desete, se le gasesc bine depuse si conservate. Noi inse cetaalalti, cari nu suntemu anticari, se ne ferim de densele ca de raia. — Totu in asemenea pozitii de ne'ntielegere cum ne afflau cu anticarii, ne afflau si cu naturalistii. Naturalistii dicu, ca pe noi ne interesedea totu ce produce natura, si repeta cu J. J. Rousseau, ca totu ce esa din manele omului se strica. Aci inse se le opunem pe agricultori. Si agricultori se occupa cu istoria naturala, inse se adoperă, cu ajutorul naturali, se nobiliedie plantele, se cultive pe cele folositorie si se stirpesca pe cele stricatoase si pe cele nefolositorie de pe agrulu loru, lasandu-le, nota bene, ca se crește in munti si

in locurile deserte de oameni, pentru studiul naturalistilor.

Misiunea nostra, a academicilor, nu e d'a fi numai *simpli naturalisti*, ci d'a fi mai virtuos agricultori. Noi avem unu fondu bunu, sanatosu, curat si frumosu in limb'a nostra, care din fatalitate se asta stropita cu diverse murdării din timpurile cele triste, in cari am fost constrinsi a ne lupta cu totu genul de spurcatuni. Se curatim acestu fondu adeverat romanescu, se-lu cultivam si se lu facem ceea ce a venit fondulu italicu in literatur'a clasică italiana, fondulu spaniolu in literatur'a romantica spaniola, fondulu francez in literatur'a aacea atat de vasta si variata, si cu tota acestea atat de frumosu desvoltate a marci natiuni francese.

Dar cestiunea aceasta de distingere intre vorbe si vorbe, de dictionar si de glosar, se asta resoluta prin conclusiunile societății din anul 1869 si din 1870, ba, ce e mai multu, — poate ca ve veti mira! — se asta resoluta in evangeliu, de la Mateiu XIII v; 24-30, in vorbele urmatorie: „Imperatia cerurilor si asemenea omului, care a semnatu sementa buna in tierina sa; dar pe candu dormau oamenii, veni inamicul, si semneaza neghina printre gădui si se duse. Candu crescă grafulu, se areta si neghin'a. Atunci vine servitorii casei, si disera domnului loru: „domine, tu ai semnatu sementa buna in tierina ta; de undevoi dar neghin'a?“ Domnul responduse: „unu inamicu facu acesta.“ Servitorii adaua: „voiesci ca se mergem si se smulgem neghin'a?“ Elu dice: „nu, ca nu cum-va smulgenda neghin'a se smulgeti si graful impreuna cu dena. Lascati-le amendoue se crește impreuna pana la seceratorilor stringeti mai antai neghin'a si se legati in snop, spre a arde, er graful stringeti-lu si-lu puneti in granarul meu.“ Eca destinatiunea glosarului, eca destinatiunea dictionarului. Acum, ca se ne lamurim si se venim la o transactiune practica, se studiam cu de amenuntul vorbele din glosar si se distingem intre vorbele straine, cari au prinsu radacina in limb'a romana, au luat si forma romanescă si potu se fia de ore-care utilitate practica; acestea se le trememu in dictionar, er tota celealte pocituri se le lasam in glosar, spre a servi de materiale pentru studiul anticarilor curiosi.

Ionescu, fara a se occupa de importanta amendamentului d-lui Hodosiu, vine a adauge argumente spre a justifica parerile-i expuse mai multe. D-sa crede ca cuvantele din glosar, calificate de d. Laurianu ca neghina, in totu casulu suntu indispensabili pentru limb'a romana si trebuie se figureaza in dictionarul limbei. In adeveru, cum va intielege jucine, care esa din scoli, cuvantele cari le va gasi in cronicile si in documentele noastre nationale? Fia turcesci, fia slavone, sunt cuvinte de aceleia, cari au jucat rol in diversele epoci ale istoriei noastre, au fost in nu publicu, au figuratu si figurada in documentele private si publice, si cari sunt indispensabili a figura in limb'a romana. Apoi, facandu mai multe citatiuni din glosar, demonstra, ca chiar motivele cu cari autorii projectului voiesc se le proscrise lu-intempsidie a le sustine. Crede ca nimeni dintre noi n're se fia atat de reactiopariu, in catu se pretinda a readuce limb'a la formele cele archaice, dar toti suntemu datori a fi conservatori ai fondului limbei noastre strabune. Pe candu vedem, ca in publicu domnesce o mania furibunda pentru a introduce neologismi in limb'a, noi trebuie se venim cu raciunea si cu autoritatea nostra se moderam acesta mania si se dămu limbei o directiune asia, in catu se o facem catu se poate mai frumosă si demna a concură cu limbele sorori neolatine. Conchidu dicendu, ca — deea singuru punctul antai din propunerea d-lui Odobescu a tienutu pana acum două dile de discusiune, ca unul care mi-am facutu convinctiunea, ca aceasta discusiune poate se ajunga interminabile, am venit la ideia d'a a propune societății ca propunerile d-lui Odobescu se se deee in studiul unui raport, care se vie cu conclusiuni formulate spre a pota da o solutiune mai rapede. —

Acesta propunere a lui Ionescu, dupa pucina lamurire imprumutata, se conclude a se trage in considerare numai dupa luarea unei solutiuni asupra punctului primu din propunerea lui Odobescu, carea e in discusiune. Astu-felii se continua discusiunea, fara a se aduce argumente noue, si apoi se pune la votu punctul antai din propunerea d-lui Odobescu, completata cu amendamentul d-lui Hodosiu, si se admite in coprinderea urmatoria.

1. Pe viitoru, lucrarea se nu mai fia impartita in dictionar si glosar, ci tota cuvantele limbii romane se figureaza la locul loru alfabetic, avendu in vedere originea si provenientia romana a cuvantelor si avendu in vedere si cuvantele acceptate in forma propria limbii romane si consacrate prin usu, indicandu la acestea si autorele seu epoca.

Siedint'a se redice.

Congresulu internationale geograficu in Paris.

Societates academica romana, luandu in cunoscintia, că in primavera anului viitoriu, (luna aprilie) se deschide la Paris unu Congresu internationale alu sciintielor geografice, in acarui programa s'au inseris cîteva cestiuni relative la tierile romane, a credutu de a se datoria să anuncie publicului nostru, că spre a se tractă acele cestiuni, in disertatiuni scientifice, să propuna *unu premiu de un'a mia dône sute de lei*, cu specificarea si conditiunile mai diosu enunciate.

Cestiunile puse la concursu suntu cele 3 următorie:

1. Care este punctul de plecare alu emigratiunilor galice in Italia? (§. 72 din programma congresului.)

2. Carei grupe din popore apartienu Dacii? Nu este că putintia, de a explică numirile geografice ale teritoriului loru, care ne-au fostu transmisse de catra Ptolomeu, de tabel'a lui Peutinger si de catra alti autori si monumentele classice, prin midiulocirea unor'a din idiomele conosciute (§. 73 din programma congresului.)

3. Cari suntu situatiunea si caracterile etnografice ale Romanilor din Macedonia, Thessalia, Epiru si alte părți ale imperiului orientale? (Adausu la programulu tiparitul alu congresului.)

La fia-care din aceste cestiuni se facă ore-cari observatiuni, spre a precisa mai bine natur'a disertatiunilor ce voru fi admise la concursu.

La prim'a cestiune se areta, că punctul care presinta pentru noi Romanii unu interesu localu este acela de a se probă, pe cătu va fi cu putintia prin dovedi archiologice, limbistice si antropologice, (in lipsa de dovedi istorice,) cumu că cele mai antice emigratiuni ale Galilor in Italia s'au efectuat, pornindu-se ei din valea Dunarei d'a dreptulu, fara de a trece mai antaiu prin centrul Franției actuali.

La a dou'a cestiune se cere, ca concurrentii să studieze numirile geografice, (mai cu séma pe cele, cari nu suntu invederatul latine si elene si prin urmare date de catra Romani si Greci,) cari se gasesc atribuite Daciei vechi de Ptolomeu, Strabone, Aumian, Marcellin, Iornandes, Anonimulu Ravenat si alti geografi, istorici si poligrafi vechi, precum si cele, cari se afia in tabel'a lui Peutinger, in itinerariele antice, in Notitia Dignitatum, in inscriptiuni si in orice alte monumente antice; să le pună in comparatiune cu numirile geografice actuali din tierele Romane, si să cerce a explică pe cele de antaiu, seu prin ori ce alte elemente lexicografice, luate in ver-un'a seu mai multe din limbele si din idiomele poporelor, cari au traitu in Dacia, seu cari au pututu avea inrudire cu ver-un'a din populatiunile locuitorie ale Daciei.

Acestu studiu ar' puté fi complectat prin o cercetare a acelor'a din numirile geografice actuali ale tierelor Romane, cari presinta radicini si terminatiuni insolite, ce nu se potu atribui in modu neinduiosu, nici uneia din limbele conosciute, antici si moderne.

La a treia cestiune să cere a se prezenta unu tabelu cătu se va puté mai complectu si mai fidele alu populatiunilor Romane, asiediate in imperiul orientale, cari pôrta numirile Tintiari seu Kutiovachi. In acestu tabelu, facundu-se usu de toate publicationurile (atâtă cătu si diare straine si indigene,) cari au tractat despre acele populatiuni, se voru areta si se voru specifică localitatele, unde ele suntu stabilite, si pe cari ei le frecențedia; se va face statistic'a loru, pe cătu se va puté mai amenuntitu; se voru da notiuni despre originea si despre petrecerea loru pana in timpii de facia; se voru echită in trasuri generali caractorele idiomei loru; se voru descrie pe scurtu usurile si felulu loru, nutrementul, cultura loru intelectuale, sub reportulu religiunii, sciintieloru si literilor, artelor, si industrieloru, in fine starea loru sociale si politica in timpulu present.

Ori-care disertatiune nu va fi mai redusa de cătu 50 pagine de tipariu, (formatu 8° ordinariu, cu litere garmond.)

Ele voru fi redactate in limb'a romana sau francesa, intr'unu stilu claru, corectu si curgatoru, pentru ca ideiele să fie lesno de apreciatu dintr'o simpla citire.

Manuscrisele ce se voru tramite la concursu, voru trebuu depuse sau la delegatiunea Societății academice romane, (in localulu academiei), din Bucuresci sau la unul din membrii comisiunii esaminatorie (d. Alessandru Odobescu, Bucuresci, strat'a verde, nr. 18,) pana in diu'a de 28 februarie 1875. Ele voru purtă motto, care va fi reprobusu pe unu plieu sigilatu, ce va contine numele autorului. Comisiunea esaminatorie va deschide pliecurile corespondentorie la manuscrisele, cari se voru premia si se va pune directu in relatiune cu autorele caruia va acordă premiu. Manuscrisele nepremiat se voru poté luă inapoi dela delegatiune, dupa diu'a de 10 martiu 1875.

Premiu de 1200 lei va poté fi impartit intre două sau chiar si trei disertatiuni, pe cătu inse acestea nu voru trată aceiasi cestiune.

M. Cogalniceanu, A. Odobescu.
V. A. Urechia.

Varietati.

(Francois Pierre Guillaume Guizot,) marele cetatianu francesu, repausă in 13 sept. a. c. Elu s'a nascutu in Nimes la 4 optovre 1787. In decursulu vietiei de 87 de ani s'a destinsu ca barbatu de scientia si de statu. A functiunatu ca profesore de istoria, ca ministru de culte, justitia si la afacerile straine. Elu e intemeiatoriul doctrinei de indrepertatirea egale a tuturor clăsilor societatii; a perfeptiunatu in teoria principiulu parlamentari si sistemulu representativu modernu si a combatutu sistemulu centralizatoriu, aperandu cu mare focu autonomia municipale. Elu puse in miscare revolutiunile francese din 48, pentru ce si fu acusat de crimină tradării majestatei, inse fu achitatu. Cu caderea lui Louis Philippe se retrase de pe aren'a politica, si desi voi a se re'ntoce mai tarziu, totusi nu i succese, căci Napoleone nu l-a suferit pentru doctrinele lui.

Guizot fu unu carapetu destinsu, elu desi avu ocazie a se inavutu, totusi nu se atinse de bani publici, ci mai preferi a trai indestulitul cu pucinu, ba chiar lipsitul. Morteau lui e o lovitura pentru omenire.

(Unu presemnu reu!) Din Oradea-mare nise serie, că ajungendu sambat'a trecreta de cu séra dlu ministru magiaru Szende Béla acolo — dôra spre vediuta si pentru odihua la dlu eppu Olteanu, a căruia casa — publica pentru domni, este pururiă deschisa si — pururiă cercetata de domni — ea si un'a publica a loru, — la gara lu - asteptă caruti'a cea elegante a parintelui Olteanu, episcopu romanu — din gratia domnilor magari; deci stepanulu urcandu-se in carutia, porni catra curte, dar — in medilocu de drumu se franse osi'a frumosei carutie si dlu ministru stepanu remase pe diosu, facendum si restulu drumului „per pedes apostolorum.“ De aci corespondintele nostru face deductiuni multe, ca nisice cobe negre, dintre cari noi numai un'a aflâmu intemeiata si numerita, prin urmare démina de publicare, a ceea că: „de sicuru, candu se va frange osi'a carului stepanirei magiare, dlu Olteanu intocmai va remané pe diosu si va trebuu să o iece per pedes apostolorum, dôra inca cu rusinea 'n spate, catra colibior'a tatane-seu.“ Amin!

(Revista contemporană) in nrulu de la 1. sept. a. c. cuprinde materiale: Phedra, traducida in 5 acte, de Racine, traductiune de Sionu; despre carbunii fossili de St. Michailescu; Chitara, traductiune dupa Victor Hugo de Ciru Economu; Antain aprilie stilulu nou, comedie intru actu de Milleru; Ilusiele mele si Pe una mormentu, poesie de C. Economu; Istoria unui nebun, novela de N. D. Popescu. Aceasta revista apare la prim'a fiecarei lune. Pretiulu pe anu: 30 lei nuoi, ér pentru studenti numai pe diumetate. Cei ce se vor abona si la „Column'a lui Traianu“ primesc unu scađimentu de 10 l. n. pe anu. Abonamentele se facu numai pe anu. Administratiunea Revistei contemporane e in Bucuresci, Calea Coltiei nr. 55, ér a „Columnei lui Traianu“ e totu in Bucuresci, Calea Mogosioiei, nr. 72.

(Convorbibilele literare) in nrulu de la 1 sept. a. c. concieu materiale: Mandarinulu, Calea robiloru, pasteluri de V. Alessandrì; Studie asupra veciilor noastre asiadieminte. — Juratorii, de A. D. Xenopolu; Domnita si Robulu, balada de N. Gane; Apostolu Margarită si scólele romane de peste Dunare; Bathrahonyomachia sau Lupta broscelor cu sioreci, atribuita lui Omeru, traducere de I. Caragiani; Desperarea, Dragoste, posie de Anacreon, trad. de Vercolici. Aceasta revista apare in Iasi, la 1. fiecarei lune si costa pentru Austria pe anu 6 fl v. a. (Din Carasius ni se tramite urmatori a rectificare:) In nrulu 68, pagin'a II, colón'a 1, a se corege in locu de Valeadeni = Valeaboulu, unde agităda pop'a Musta, fratele profesorului de teologia de acestasi nume, si a se mai adauge pop'a Munteanu din Ohabitia, ca asemenea agitatere.

(Ni se scrie din Bizerica-alba,) că dlu Mileta Bradvarovicu, unul dintre fruntașii serbi din fost'a granitia militaria, deputatul national la Congresulu din Carlovetsu si presiedintele comitetului electoralu nationalu din Biserica-alba, pentru caus'a, că a incoosciintiatu formalmente in scrisu pe comunitati despre vedut'a ce are să li-o faca deputatulu loru dietale V. Babesiu si apoi su si petrecutu pre Babesiu in calatoria sa prin cereu, — sub titlulu de turburatori de pace este trasu in judecata criminale naintea tribunalului regiu, denunciatu fiindu de pretoarele cercului capitanulu Wurda. Noi — nu voim să credem acustui reportu, asiă precum ni se face elu; căci — ori cătu de multe scandale constitutiunali vediuramu pana astazi din partea domnilor de diosu, totu nu potem pricpe, că aceia ar tine de déjà sositu timpulu, ca să-si incoronide scandalele in facia lumei, pîn constatare judeciale.

Insciintare.

Adunarea generale a Asociatiunei transilvane, tienuta la Deva in 10-11 augustu a. c. prin conclusiunea de sub Nr. prot. XXXI. a insarcinatu pre Comitetului Asociatiunii, ca se des diplome de recunoisciintia publica pentru acelu preteu, docente ori altu barbatu romanu, carelo pre calea despartimentului cercuale respectivu, va documenta, cumca dupa avatulu, indemnulu si impulsulu seu 10 baiati romani imbracișiajara carier'a meserieloru, sau că 10 baiati cercetădia scólele normali si superiori.

Comitetulu deci si-implinesce numai un'a sacra detorintia nationale, candu aduce susu amentit'a conclusiune salutară a adunării generali prin acăsta la cunoisciintia publica, provocandu si din parte-si pre fiacare barbatu romanu, a emulă pre acestu terenu nobile, ce are de scopu incuragiarea romanilor pentru imbracișiajarea industriei si a meserieelor, cum si latirea culturoi si a sciintielor, pre cătu se pote intre toate straturile societății romane.

Din siedint'a estraordinaria a Comitetului Asociatiunii transilvane, tienuta la Sibiu in 15 septembrie 1874.

Iacobu Bologa mp.

vpresiedinte.

Ioanu V. Rusu mp.

secr. II.

Responsuri:

Reportulu despre caletoriu prim confiniulu Besericie-albe — nu va interdi; dar alttele ne pressau mai multu.

„Din Bucovina“ — in cei mai de aproape doi nr. —

Resultatulu alegerilor — vom publica in grupe mai mari. De ocamdata ce scim u, că s'au alese — domnii protopopi; alegeri — ex officio. —

Despre adunare in Aradu — statutul fondului de pensiuni — trebuie să se mai socotim, cum să cărimu si complanăm sfâsiarea. De ocamdata pacientia! —

La Radna — popornu dôra nu va fi statut de demoralisatu, ca să redice prostitutiunea la altariu! Noi — destulu am batutu siu'a; a vorbi pe facia — ni ruine de straini. —

Portrete — „Babesiu“, nici n'am avutu, nici nu avem, si precătu scim — nu mai au nici junii editori. Portrete „Jancu“ — asteptăm o nouă mișa din Viena si vom satisface cereriloru.

Publicatiuni tacsabili.

Concurse:

Pentru vacanta statiune invetiatorică la scol'a comunale romano-serba din comun'a Jamulu-micu, comit. Temesiului, se deschide concursu pana in 26 octombrie c. n. a.

Emolumentele suntu: 365 fl. v. a., 4 orgii de lemn pentru invetiatoriu, diumetate iantiu gradina la campu si cortelul liberu eu 2 incaperi etc. si cu gradina de legume.

Dela doritorii de a dobendî acestu postu se cere, ca să documenteze că sciu perfectu limb'a romana si serba, cari sunt si limbele propunerii in scola, dar si in limb'a patrii să fie deprinsi celu pucinu a ceti si serie. Documentele sunt de a se adresă la Comitetulu scolasticu locale.

Jamulu-micu, iu 28 septembrie 1874.
2-3 Comitetulu scolasticu.

Pentru postul de capelanu pre langa preotulu Ilie Panciovany din Voivodintiu, Comitatulu Timisiului, protop. Versietiu, se scrie concursu cu terminu pana la 1 octobre, dupa trecerea căruia terminu in antaia serbatore se va tine și alegerea.

Emolumintele sunt: a trei-a parte din sesiunea parochiale dela 160 case, birulu si stol'a diumetate. Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si tramite recursele, — instruite cu toate documentele recurate in sensulu statutului organicu si adresate comitetului parochiale — la Dnulu protopresbiteru alu Versietiului, Ioanu Popoviciu in Mercina post'a ultima Varadă.

In contilegere cu comitetulu parochiale.

Voivodinti, 6 sept. 1874. 3-3 Ioanu Popoviciu mp. protopresbiteru.

Pentru vacanta statiune invetiatorică dela scol'a confes. gr. or. rom. din comun'a Opatitia, protop. Jebelului, Comitatulu Timisiului, se deschide prin acăsta concursu cu terminu de siese septembra dela prim'a publicare in „Albina.“

Emolumentele sunt: 84 fl. v. a. in bani 100 pd. de clisa, 100 pd. de sare, 15 pd. luminari, 24 metri de grâu, 24 metri cucurdiu, 8 orgii de lemn din cari are a se incaldi si scol'a, 4 jugere si 800 □ pamentu aratoriu estravilanu, dela petrecerea unui mortu 50 cruceri, cortelul liberu cu gradina de 600 □.

Concurrentii au a-si adresă recursele, instruite in sensulu statutului org., catre onor. sinodul par. gr. or. din Opatitia, si a-le tramite Dlui protop. Alessandru Ioanoviciu in Jebelu.

Opatitia, in 12 septembrie 1874.
in contilegere cu D. protop. tract.

3-3 Comitetulu parochialu.

Pentru ocuparea unei statiunelor vacante de profesorul la gimnasiulu rom. gr. or. din Bradu — prin acăsta se scrie concursu pana in 10/22 octombrie a. c. in care di se va face alegerea de catra Representanti'a gimnasiile.

Salariul anuale impreunat cu acestu postu este 600 fl. v. a. si se redica in rate lunare anticipative, incepandu din diu'a intrării in oficiu.

Doritorii de a competi la acestu postu au a dovedi:

1. Că suntu de religiunea gr. or;
2. Cumca au facutu cu succesu bunu cursulu filosofic si filologic la vre-o academia din patria seu strainetate, sau celu pucinu au depus esameu de maturitate si au terminat cu succesu eminenta cursulu de 3 ani la vre unul din institulele teologico-pedagogice rom. gr. or. din patria.

3. Cumca au avutu pana acum o purtare morală nepetată.

Pentru si-vorūtă adresă petitionile lorile subsemnatul comitetu in Bradu, comit. Zarandului.

Bradu, in 20 septembrie 1874.

Comitetulu Representantiei gimnasiile.